

Smått och Godt.

Litteratörens föreningens L. S. F. - tidning

N: 1.

Lördagen den 10 Mars 1907.

Månadsnummer.

N: 1.

"Bland Spjöröpare."

(Följetong)

Den här gången medföljer endast den härresande tikteln.

(Först i nästa nummer)

Till salu.

Ett större, välsorterat primärskolager säljes ögonblickligen. (Parti eller minut)

Annonskontoret anvisar.

"Den hvita grisen" och den fasavärkande indianen "Frustande Rullsyltan." (Se illustr. sid 7.)

(Berättelse)

Indiantröfvingen "Frustande Rullsyltan" befann sig en dag på jakt. Plötsligt upprullades en fasavärkande syn för hans öga, i det en gräslig best visade sitt kymbegnydda kufvud bakom en buske.

Tröfvingen sin ändalykt vara kort när, sprängde den ädelmodige indiantröfvingen med vindens hastighet därifrån.

Hemkommen till sitt läger, sammankallade "Frustande Rullsyltan" sina fäppra

krigare, och lågade i spetsen för denna lamm-lottsdoftande hop emot besten, hvilken omringades.

Uppretad genom denna oförskända närhängenhet, rusade gris-besten emot

"Frustande Rullsyltan,"

hvilken i sin försträckelse uppgick i rök och illa doftande gaser.

"Mumrik."

På apoteket. - "Jag skulle be å få för 25 öre akrobatiskt monument för dramatiskt värk," sa jigan, då hon skulle köpa liniment.

Förtelad spekulation. - - - -

Modern: "Gad du hevern om förlätnelse för att du framfod honom på foten?"

Killy: "Ja mamma, och så gif han mig tio öre för att jag var en sådan liten artig gosse."

Modern: "Och hvad gjorde du då?"

Killy: "Då framfod jag hon-

nom på den andra foten, och bad åter om förlätnelse, men det gif han mig ^{loke} något för."

"Hassans daddlar."

(Asterländskt legend.)

Hassan satt och sålde daddlar på torget i Damas-kus - d. v. s. han sålde inga, ty hans daddlar voro så små och eländiga, att ingen ville köpa dem.

Arg och ofundsjuk såg han andra köpa hos grannen, den rike chled, hans konkurrent.

Det var en mycket rik man, denne chled, och han hade en frädgård, med så ypperlig jord, att hans daddlar voro så stora som två vanliga

Men en dag kom en dervisch, som hade alltför mycken visdom, men alltför litet att äta.

"Hassan," sade han, "gif mig något att äta, så skall jag göra mera för

dig än kalifen själf kunde, om han ville. Jag skall få folk att köpa dina dadlar — jag skall göra dem större än Anleds. Hur stora äro de?"

"Stäk, du derwisch, som är sänd af Allah. Jag kysser dina fötter. Anleds dadlar äro tre gånger så stora som vanliga dadlar. Kom in och sitt hos mig på min matta. Här välsignad, du tjudsman, och låt mig göra mina dadlar stora."

Hassan kunde ju ha frågat derwischen, hvarför han så knade föda, när han var så rik, men sådan ^{nu inte} var Hassan. Han gaf sin gäst ett stycke kokt kött; det var allt, som var kvar af en get, som han hade skullt. då derwischen var mätt, sade han; "Hur stora önskar du dina dadlar?"

"Allah giv dig kvinnor och boskap," utbrast Hassan. "Jag skulle gärna vilja, att mina dadlar voro tre gånger så stora, som du kan göra dem."

"Godt," sade derwischen. "Kan du se denna

fågel, som jag tagit med mig från Indien? Säg till honom, att dina dadlar äro tre gånger så stora som andra."

"Jag önskar dig kvinnor och kameler, o derwisch, men hvad skulle det hjälpa, att jag säger något till fågeln?"

"Gör, som jag säger," sade den vise. "Jag är derwisch, därför förstår du mig icke."

Hassan önskade fågeln långa fjädrar och gaf den ett vackert namn, fastän det blott var en tom kropp.

"Jag är din slaf," sade han. "Mina dadlar äro så stora som tre andra."

"Det är bra," sade derwischen. "Fortsätt med det och frukta Allah!"

Hassan fortsatte. Han fruktade Gud och sade uppriktigt till kroppen, att hans dadlar voro så stora, som tre andra.

Och lönen utblef icke. Snart började fågeln ropa:

"Jag fruktar Allah. Hassans dadlar äro så stora som tre andra. De äro tre gånger större än de synas ^{oss! Se rättelser!}"

Fågeln fortsatte att ropa

och folk började finna dadlarna oerhördt stora.

Anled blef mager. Men Hassan köpte många getter och får. Han blef mycket ärlig och kunde icke förstå, att folk ville stjåla getter.

Han fortsatte att lefa i fruktan för Allah. Och alla funno hans dadlar vara störst; alla köpte dem och äto — med undantag af Hassan själf, som i smyg försåg sig hos Anled, hollens ende kund från war.

Slut.

Smäplock.

Han gick i Fällan

A: "Jag slår vad om fem Kr., att jag skall kunna wara dig att säga tretton."

B: "Antages."

A: "Hur mycket är sju och sju?"

B: "Fjorton."

A: "Åtta och åtta?"

B: "Sexton."

A: "Sex och sex?"

B: "Tolf."

A: "Kan sa' du det ju."

B: "Stå du, det var ju tretton jag skulle säga."

A: "Stå, då sa' du det väl nu så. Hitt med femman!"

Värdes ättring.

Hon: "Jag skulle vilja ge tio öre för att få veta dina tankar i detta ögonblick, fröken."

Hon: "Så mycket äro de inte värda."

Hon: "Vackligen!"

Hon: "Nej, jag tänkte nämligen på er."

Också ett teckenspråk.

"Nå, min söta kusin, armbeandot, som du vunnit af mig på Filipin, skall du ha det af guld eller silver?" (Hon tiger)

"Nå, säg ut bara!" (Hon tiger)

"Men, kära kusin, säg ifrån nu, silver eller guld?"

"Men, Alfred," utbrister hon nu, "du vet ju, tala är silver, men tiga är guld!"

Högst sällsynt.

Det är ju icke så ovanligt att man kan få läsa på en grafsten: "Här hvilat N. N., död på sin födelsedag." Men ett egendomligt intryck gör följande grafskrift på en viss kyrkogård:

"Här hvilat N. N., född på sin dödsdag."

Hon kände kvinnan.

Från: "Jag fick reda på någonting i dag, som jag lofvade, att aldrig tala om."

Hennes man: "Lydt! Fortsätt! Jag är idel öra."

Misskänkt uppmärksamhet.

Den mindre vackra unga frun: "Tänk dig, söta Amalia, hur uppmärksam min man är! Han säger, att det är kallt inne i staden, som du vet, skola vi fara dit in för första gången, och så har han skänkt mig, ett vackert, tätt flor, är det inte spällt af honom?"

Misslag.

Lärarinnan, som hälsat på en herre, hvilken hon trodde vara far till två af hennes lärjungar: — "Jag ber om ursäkt för att jag nyss hälsat så bekant, men när jag först såg er, trodde jag bestämdt, att ni var far till två af mine små gossar."

(Obs! Herren visste icke att hon var lärarinnas)

En finkänslig natur.

Den besökande (på fängelset): — "Behandlar dom er väl här?"

Fången: "Joo då, dom bara sårar mej genom sin brist"

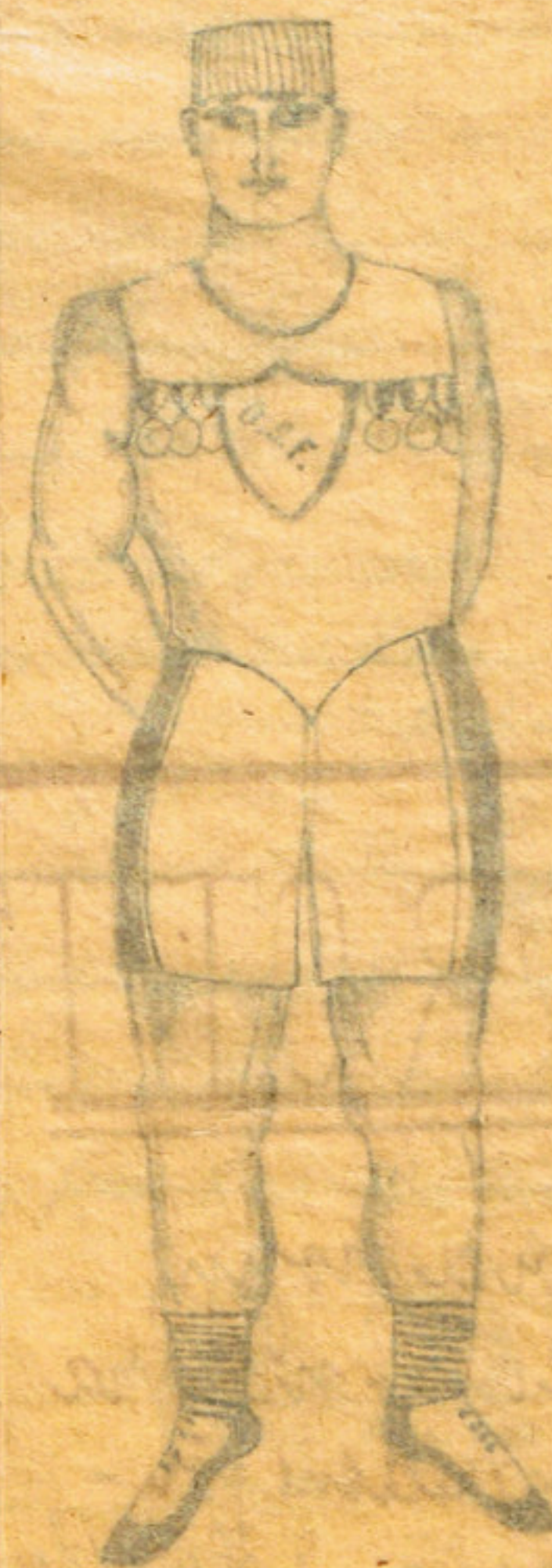
på förkroende. Dom vill inte låta mig ha nyckeln till dörren."

Fixeringsbild.

Hvar är röfvarhövdingen.

Framtidsplaner.

En af G. S. F.'s lifvande Idrottshjältar.

Föreningsmeddelanden.

Söndagen den 24 febr. var en af de mest bestämmelserika och mest besökta sammankommanden som hållits. De viktigaste bestämmelserna voro:

Föreningens kontanta kassa, 7 kr., skulle intäckas på D. B. $\frac{1}{2}$ sparbank.

Föreningens högtidsdag bestämdes till den 5 maj, då en fest skulle anordnas, för hvilket ändamål en komite tillsattes.

Ungraren F. J. Kauser från Budapest, som vann engelska mästerskapet 1904 med 325 cm.

Bjölgerud, innehafvare af skandinaviska rekordet (181 $\frac{1}{2}$ cm) i språng öfver 172 cm.

J. K. Macmeikan, Oxford.

IDROT

Käglor hopp, gjorda af några af världens förnämsta idrottsmän.

Bruno Söderström, Idrottsföreningen Kamraterna, Stockholm, innehafvaren af skandinaviska rekordet med 3,40 cm.

Vid Olympiska spelen hade B. J. laget första pris, om ej i stafven i hoppets högsta skede brustit.

A. E. Kraenzlein från Pennsylvania universitet, Amerikas bästa höjare, görande ett språng på nära 7 met. Vid en täflan om engelska mästerskapet.

Irlandaren P. O'Connor just i det språng, tvärmed han 1901 i Dublin satte världsrekord med 761 cm.

Frågor.

1. Vilken är den bästa skidsörjan? B. R.
2. Hvem är Helsingfors mest flitiga under 12 år. Dito "fubaste"? En Inordlyvel.
3. Hvem är Sveriges bekantaste idrottsman? Mummik.
4. Hvem är Hollands mest framstående idrottsman? Mummik.
5. Vilken är Sveriges bästa idrottsledning. En Inordlyvel.

Obs! Den som under året svarat på de flesta frågorna, erhåller kontant 1 kr.

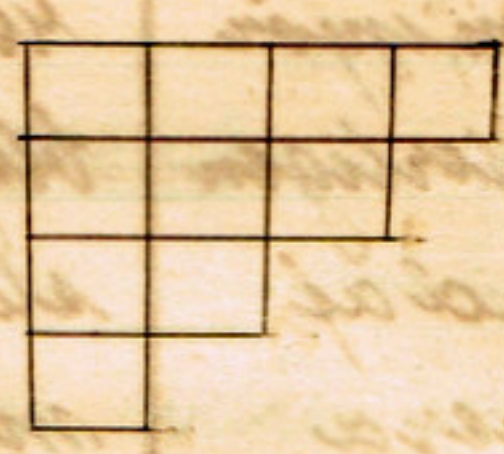
Litet Lufvudbrug.

Magrammer. af Mummik.

- aadrevm = ett gossnamn
- ndiig = ett flicknamn
- alsa = en stad i Sverige
- leatsfle = en stad i England
- gasdt = en stad i Sverige

Regynnelsetäpverna bildar namnet på en stad i Sverige.

Hörngäta.

en möbel.
något, som finnes på hus.
något tungt att bära.
en konsument.

Här till lages 1 a, 2 k, 2 l, 2 o, 2 t, 1 s. —
Samma ord läses såväl vägrätt som lodrätt.

Kvadratgata af Mummik.

Samma ord
läses såväl
vägrätt som
lodrätt

a	a	a	a
e	n	n	n
m	m	i	i
l	s	r	r

stad i Sydamerika
en tillod till Donau
ett lyskt, maskulint substantiv
ett gossnamn

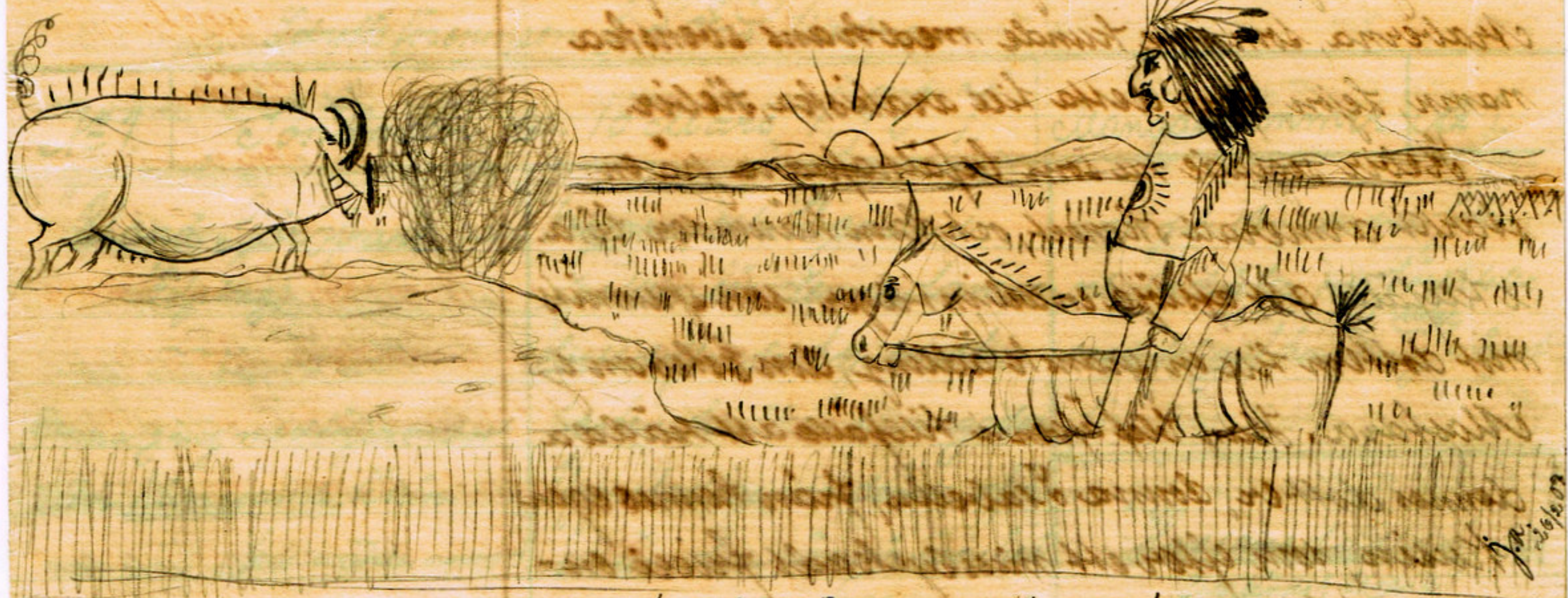
För att icke något tvifvel skall uppstå i afseende på hvad x och xx skall föreställa förena bokstäver, vill jag uttrycka dem i sin stora form. X är lika med E. och xx = L.

El Kebir
Ljoberättelse.

Frans Lejon, berättelsens hjälte var son af en gammal grenadier och hade sitt hem vid den Bohusländska kusten. För att hämnas ett nederlag, lidet under sjökrigen, beskyllde hans komrat, "musträllarens Pelle" Frans för att ha mördat prösten och ihjälskjutit postiljonen, hvilket döda dock denne Pelle tillsammans med en dräng Andreas Bryngelsson fröligtvis utfördt. Frans kom inför häradsrätten. Han blef visserligen frikänd men endast på grund af att bevis saknades. Sedemera gaf honom hans välgörare, prösten grundell någon undervisning. Därefter begaf sig till Göteborg, där han, på förmedling af sin farbror, en gammal gast, fick anställning på flottans värf. Under tiden bodde han hos sin farbror, hvarst dennes hus hette, madam Rebecka Lejon och en gammal konstarell vid namn Krona, gemenligen kallad "Antel Ögge", beredde honom en god omvårdnad. Efter ett par års arbete tog han hyra på en Ostindiefarare. Komma på höjden af Madeira blef Frans knuffad öfverbord, antagligen af samme Bryngelsson,

som tidigare öfvermonstradt på samma skuta. Han blef emmellertid upptagen af ett förbiseglände skepp, som befanns tillhöra en mohriske prins, Ali Ben Mohammed, son till prösten af Mogader, Mohammed Ben Ibrahim. Denne mohriske prins hade under sin ungdom tillika med sin syster blifvit lockad ombord af en spanske sjökapten, som sedermera bortrade barnen på det mest uppvörande sätt. System hade aflidit under den grymma tortyren och den mohriske ynglingen blef sedan af kaptenen såd som slaf. Han lyckades emmellertid rymma med tillhjälp af en svensk sjökapten, Calle Blom, och nu, då Frans upptogs ombord, var den mohriske prinsens stadd på kryssning, för att uppbriaga sjöföfare och slafjägare. Prins Ali Ben Mohammed kunde ej glömma sin systers tragiska död, och så snart han öfvervunnit en slafjägareskuta, lät han alla ombordvarande springa öfver klingan. Frans Lejon gjorde sig genom sin vaskhet och smidighet, sin fenomenala styrka och sina goda sjömannaegenskaper mycket omtyckt, och efter några år blef han af den mohriske prinsens tilldelad befälskap. Han deltog med

Illustrationer till
 den "Hvita Gisen" och den faraväckande
 indianhöfdingen "Fruktande Rulleyttom."

1. Tid ägynen af besten!

2. Fruktande Rulleyttom samlar
 kallade sina krigare.

3. Fruktande Rulleyttom tar upp i rök och lågor

Utmärkelse i många städer och fick till passager
en lustig neger, Burr, som jämt delade hans favor.
stråberna, som inte kunde med hans svenska
namn, Lejon, öfver detta till arabiska, Hebir.

Hebir seglade nu som befälhafvare på en
starkt armerad skonett, och kom härunder bl. a.
i tillfälle att afslöja en del intriger, som spunnits
mot dottern till en spanskt ädling, don Estevan y
Mostara. Han blef äfven i tillfälle att rädda
dennes dotter, donna Isabella, från hennes egen
Kusin, som efter ett misslyckadt frieri en-
velerat henne.

Fort.

Rättelser.

På Sid. 2, på det ställe, där hänvisning till "Rättelser."
står, bör inskjutas följande svarang:

"Fågelns stämma skar genom luften. Det låg
något profetiskt i dess klang, och dadlarna väckte i de
förbigående ögon."

Tidningen

"Tidningen", Nordpolen,

rekommenderas.